

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 29.6.2021 v trestní věci odsouzeného [údaje o účastníkovi], o stížnosti odsouzeného do usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 20.5.2021 pod č.j. 6PP 55/2021-16,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

1. Usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 20.5.2021 pod č.j. 6PP 55/2021-16 byla podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku zamítnuta žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], [datum narození], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců uloženého trestním příkazem Okresního soudu v Děčíně z 10. 9. 2018, č. j. 1 T 159/2018-63 ve spojení s usnesením téhož soudu z 2. 10. 2020, č. j. 1 T 159/2018-91.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený stížnost. Tuto podal přímo do protokolu po jeho vyhlášení při veřejném zasedání u soudu prvního stupně. Stížnost byla podána řádně a včas. Odsouzený namítá, že doložil, že by ihned po případném propuštění nastoupil do zaměstnání. Žil by s přítelkyní a její dcerou. Jeho plat rodině chybí, byly zavřené školky a přítelkyně musela zůstat s dcerou doma. Do konce trestu mu zbývají asi 2 měsíce a byl by už raději u své rodiny, aby jí mohl finančně pomoci. Ve věznici práci nedostane, má krátký trest. Zkušební dobu by dodržel, aby neohrozil rodinu.

3. Podle § 147 odst. 1 tr. řádu krajský soud při rozhodování o stížnosti přezkoumal správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení. Tímto přezkoumáním nebyla stížnost shledána důvodnou.

4. Krajský soud neshledal v předchozím řízení porušení procesních předpisů. Rozhodnutí bylo vydáno ve veřejném zasedání, kterého se odsouzený zúčastnil. Měl zachovánu lhůtu k přípravě dle § 233 odst. 2 tr. řádu. Měl možnost vyjádřit k žádosti i k dalším důkazům. Okresní soud provedl důkaz listinami, kterými byla zejména žádost odsouzeného, pracovní hodnocení s příslibem zaměstnání, vyjádření družky odsouzeného, opis rejstříku trestů a hodnocení věznice. Soud měl k dispozici spis Okresního soudu v Děčíně 1T 159/2018, který se týká vykonávaného trestu, a spis téhož soudu 3T 50/2019, který se týká posledního odsouzení k peněžitému trestu, který odsouzený zaplatil. Soud vyslechl vychovatele odsouzeného. Dle krajského soudu soud prvního stupně rozhodl na základě dostatečně objasněného stavu věci.

5. Krajský soud považuje za správné i právní závěry soudu prvního stupně, které vedly k zamítnutí žádosti podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

6. Soud prvního stupně učinil správný právní závěr, že odsouzený ze zákonných předpokladů podmíněného propuštění dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku splnil pouze výkon potřebné délky trestu odnětí svobody. Naopak další dvě podmínky spočívající v prokázaném polepšení a v existenci předpokladů k vedení řádného života správně za splněné nepovažoval.

7. Krajský soud se zcela shoduje se závěry okresního soudu, že u odsouzeného nebylo prokázáno dosažení polepšení, které je předpokladem podmíněného propuštění. Odsouzený je zařazen ve II. postupné skupině vnitřní diferenciaci a nevykazuje žádné kázeňské odměny. V době vypracování zprávy pro potřeby tohoto řízení neměl odsouzený ještě vyhodnoceno plnění programu zacházení. To mělo proběhnout dle výsledku vychovatele dne 21.6.2021. Proto krajský soud doplnil dokazování opatřením zprávy k jeho závěrům. V této zprávě věznice uvedla, že

odsouzený program zacházení plní, je stále zařazen ve II. prostupné skupině vnitřní diferenciaci, nebyl kázeňsky trestán ani odměněn. Ani na základě takto doplněného dokazování nemohl krajský soud učinit závěr, že odsouzený dosáhl polepšení. Odsouzený ještě nedosáhl zařazení do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciaci. Ani v dalším období nevykázal žádnou kázeňskou odměnu, která by byla také dokladem vzorného plnění povinností ve výkonu trestu. Pouze bezproblémové chování a vystupování, dodržování pořádku a kázně pro závěr o prokázaném polepšení nepostačuje. Takové chování a plnění povinností zákon o výkonu trestu předpokládá u každého odsouzeného. Současné hodnocení odsouzeného nasvědčuje tomu, že se dobře adaptoval na podmínky výkonu trestu, ale ještě neumožňuje učinit závěr o polepšení odsouzeného. Prokázané polepšení je předpokladem podmíněného propuštění dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku bez ohledu celkovou délku vykonávaného trestu. Bez prokázání polepšení nelze žádosti o podmíněné propuštění odsouzeného vyhovět ani za situace, kdy odsouzenému zbývají vykonat necelé dva měsíce z uloženého trestu odnětí svobody, jak odsouzený namítá v podané stížnosti.

8. Vzhledem k tomu, že u odsouzeného zatím nebylo možné konstatovat dosažení polepšení, nelze ani učinit závěr, že má odsouzený vytvořeny předpoklady k vedení řádného života na svobodě. Samo polepšení je předpokladem úspěšné resocializace. Vážným rizikovým faktorem vedení řádného života na svobodě je u odsouzeného také jeho trestní minulost. Odsouzený má 14 záznamů v opisu rejstříku trestů. Ač převážná většina odsouzení vedla k uložení některého z alternativních trestů a odsouzený tresty řádně vykonal, nevedly k trvalé nápravě odsouzeného a znovu spáchal trestnou činnost. Mezi jednotlivými odsouzeními nejsou ani delší časové odstupy, které by nasvědčovaly tomu, že odsouzený dokázal po delší dobu žít řádným životem. Podmínky života na svobodě a ve věznici jsou zcela odlišné. Schopnost dodržovat vězeňský řád a kázeň sama o sobě není zárukou vedení řádného života. V současné době sliby odsouzeného o dalším řádném životě a možnost zaměstnání a bydlení, které odsouzený v tomto řízení doložil, pro kladné rozhodnutí o jeho žádosti nepostačují. Takové sociální zázemí měl odsouzený i v době páchání trestné činnosti. Krajský soud nezpochybňuje tvrzení odsouzeného o obtížné finanční situaci rodiny v době jeho uvěznění. Na takové možné následky svého činu měl odsouzený pomyslet již v době páchání trestné činnosti. Pokud odsouzený myslí své sliby o řádném životě skutečně vážně, měly by ho k vedení takového života po výkonu trestu motivovat právě potřeby rodiny a možnost dobrého zaměstnání. Vzhledem k tomu, že odsouzený neprokázal polepšení, ani existence tohoto sociálního zázemí nemůže vést k vyhovění žádosti odsouzeného o podmíněné propuštění, neboť všechny podmínky § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku musí být splněny současně.

9. Podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody by mělo být opatřením výjimečným. Je na místě tehdy, když je odůvodněn předpoklad, že odsouzený povede i na svobodě řádný život bez rizik recidivy trestné činnosti. Takový předpoklad je dán u osob, které byly dosavadním výkonem trestu převychovány a u kterých výkon trestu kratšího trvání, než byl uložen v odsuzujícím rozsudku, povede k dosažení účelu trestu. Takové předpoklady odsouzený nesplňuje. Ani krajský soud nemohl na základě zjištěných skutečností učinit závěr, že odsouzený svým přístupem k výkonu trestu prokazuje, že v jeho osobnosti došlo k takovým pozitivním změnám, které nasvědčují tomu, že má vytvořeny a dostatečně ukotveny návyky potřebné k vedení řádného života, aby byly dány reálné předpoklady jeho úspěšné resocializace. Proto ani krajský soud neshledává splněné podmínky pro postup dle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Soud prvního stupně správně žádost odsouzeného o podmíněné propuštění zamítl.

10. Vzhledem k tomu krajský soud neshledal žádný důvod ke změně nebo ke zrušení napadeného usnesení, stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

Liberec 29. června 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. června 2021.